

Flensborg, Byen skal med til Danmark, selv om det danske Mindretal bliver nok saa lille, og dette fortsættes saa videre — de Herrer kan selv læse det. Her er vi ved det, der skiller i Øjeblikket. Her staar jeg for mit Vedkommende med dem, der er mine snævrere Meningsfæller dernede, det nuværende Flertal indenfor Vælgerforeningen, ganske afgjort og bestemt paa det Standpunkt, som jeg har karakteriseret for Dem, det Standpunkt, der var dette høje Tings Standpunkt, alle Partiers Standpunkt den 23. Oktober i Fjor, og som, saa vidt jeg ved, intet af Rigsdagens Partier har fraveget indtil den Dag i Dag. I hvert Fald er det jo udtalt i Resolutionerne af 12. Maj, baade den, der blev vedtaget af de tre Partier, og den af det ene Parti, som blev forkastet, at Beslutningen af 23. Oktober opretholdes. Jeg staar altsaa her paa det Standpunkt, at en Politik, som karakteriseres paa den Maade, vil jeg ikke overtage noget som helst Ansvar for, en Politik af den Art vil jeg bekæmpe, fordi jeg betragter den som skæbnesvanger og ulykkebringende for vort Folk og vort Fædreland. Jeg betragter den som staaende i fuldstændig Modstrid med Fredstraktatens Ord, dens Aand og dens Mening. Ogsaa fra dette Synspunkt set maa jeg bekæmpe denne Politik. Vi staar jo i en Tid, hvor en mægtig Stemningsbølge ruller hen over Landet, og det er baade forstaaeligt og forklarligt, at i en Tid, hvor saa store og for hele vor Fremtid betydningsfulde og afgørende Spørgsmaal skal finde deres Afgørelse, mærker vi stærke Slag deraf ned over Sønderjylland. Og som det ofte før i vor Historie er gaaet i saa lidenskabeligt bevægede Tider, er der ogsaa nu mange ledende Politikere, der har svært ved at bevare Fodfæstet.

Jeg vil sige for mit eget Vedkommende, at jeg under Hensyn til Fortidens dyrekøbte Erfaringer ikke af denne Stemningsbølge vil lade mig bære bort fra det Standpunkt, jeg staar paa, et Standpunkt, som jeg har haft Lejlighed til at prøve og atter og atter at prøve under 30 Aars Deltagelse paa fremskudte Poster i den nationale Kamp, et Standpunkt, jeg har haft Lejlighed til at prøve og overveje Gang paa Gang under 23 Aars Studium og Kamp og Arbejde nede i de tyske Parlamenter, et Standpunkt, som for mig betyder, at om denne Løsning kan finde Sted, som det høje Ting har tænkt sig, og som jeg har karakteriseret før, saa er det det Standpunkt, der betyder Lykke og Velfærd, en sikker og rolig og tryk

Fremtid for vort Folk, medens vi ellers efter min Mening kommer ud i en Eventyrpolitik, som jeg for mit Vedkommende vil fralægge mig ethvert Ansvar for. Det er jo muligt, at det Standpunkt, der blev karakteriseret, som jeg lige har nævnt, nede i Haderslev, kan vise sig under Indfyldelse af denne Stemningsbølge at rive saa mange med sig, at der kan komme et Flertal for det. I saa Fald vil jeg for mit Vedkommende i enhver Henseende drage Konsekvenserne deraf. Men det Standpunkt, som jeg har indtaget, og som jeg her har klarlagt for Dem, indanker jeg trøstigt for Historiens Dom, hvordan end Afgørelsen falder.

Formanden: Det 5te Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Der er af forskellige Talere fremsat ubegrundede Formodninger og Tvivl vedrørende det socialdemokratiske Partis Stilling til den sønderjyske Politik. Da der imidlertid er fuld Enighed i vort Parti, har Rigsdaggruppen ved en Forhandling om de rejste Spørgsmaal enstemmigt besluttet at udtale følgende:

Socialdemokratiet staar fremdeles paa det Standpunkt, der udtryktes af den samlede Rigsdag i Mødet den 23. Oktober f. A. Vi bifalder Regeringens Tilslutning til Aabenraa-Resolutionen af 17. November f. A. og fastholder fremdeles Rigsdagens Flertals Beslutning af 12. Maj d. A., hvori der tages Afstand fra Dannevirke-Politikken.

I Anledning af den sidste Tids Agitation for at fremvinge Udtalelser om Danmarks Villighed til at annektere visse Omraader uden Hensyn til Udfaldet af den forestaaende Afstemning ønsker vi at udtale, at en saadan Politik, der strider imod Tanken om Folkenes Selvbestemmelsesret, ikke kan vente Tilslutning fra vort Parti.

Vi bifalder fuldt ud de Erklæringer og Udtalelser, Regeringen har fremsat ved Statsministeren. Vor Gruppe nærer saadan Tillid til den interallierede Kommission, at vi er forvissede om, at den, naar en Afgørelse skal træffes efter Afstemningerne, vil anerkende Selvbestemmelsesrettens Princip, overensstemmende med Fredstraktaten. Forsaa vidt der imidlertid maatte være Tvivl om Enkeltheder efter Afstemningerne i de slesvigske Distrikter, maa vi fordre saadanne Spørgsmaal forelagt Rigsdagen og om fornødent